

א. גרמא

המוסד לביטוח לאומי

האגף למחקר ותכנון

מובטלים שמיצו את זכאותם

לקבלת

דמי אבטלה

סקר מס' 53

ה ק ד מ ה

בשנים האחרונות גברו מימדי האבטלה בארץ. חוק ביטוח אבטלה איפשר לאותם שכירים אשר אבדו מקום עבודתם ושצברו זכויות כחוק תקופה מסוימת בה יכלו לחפש עבודה תוך הבטחת מקור קיום. מרבית המובטלים חזרו והשתלבו בעבודה תוך כדי תקופת קבלת דמי אבטלה, אולם עם עליית מימדי האבטלה עלה מספרם של אלה אשר מיצו את מלוא תקופת זכאותם לדמי אבטלה ולא מצאו עבודה.

המחקר שסכמו להלן, נועד לבדוק מה עלה בגורלם, מה הם מקורות הקיום שלהם, כמה מהם מצאו עבודה, מה תכונותיהם של אלה שמצאו עבודה בהשוואה לאלה שלא מצאו ומדוע לא מצאו עבודה במועד מוקדם יותר, כגון - תוך תקופת קבלת דמי האבטלה. מידע זה נועד להוסיף נדבך להערכת חוק ביטוח אבטלה, ובמיוחד לאפשר לקבוע עמדה לגבי הנחיצות בשנויי מדיניות בעת משבר אבטלה כגון - הארכת תקופת הזכאות לדמי אבטלה בעתות כאלה וכד'.

המחקר בוצע ע"י דליה גורדון ואסתר טולידנו.

תודתי נתונה למר י. צדקה ולגב' ר. ורטמן מאגף מחקר ותכנון שרכזו את עבודת השדה ולמר י. בקל, מנהל ענף אבטלה ולגב' ט. ידידיה, סגן מנהל ענף אבטלה על הערותיהם המועילות.

יוסי תמיר
סמנכ"ל מחקר ותכנון

תוכן העניינים

עמוד

2-1	
1	1. מבוא
1	1.1 הקדמה
1	1.2 האוכלוסייה
2	1.3 המדגם
2	1.4 שיטת החקירה
2	1.5 מועד החקירה
13-2	2. הממצאים
2	2.1 ממצאים עיקריים
2	2.2 מצב התעסוקה בעת הראיון
5	2.3 תקופת קבלת דמי האבטלה
6	2.4 תכונות דמוגרפיות
6	2.5 השכלה ותכונות תעסוקתיות
7	2.6 תכונות העובדים בעת הראיון
31-15	<u>לוחות</u>
17	לוח 1: המרואינים לפי מצב תעסוקתם בעת הראיון ומין
18	לוח 2: המרואינים לפי מצב תעסוקתם בעת הראיון, גיל ומין
19	לוח 3: המרואינים לפי מצב תעסוקתם בעת הראיון ומקום לידתם
20	לוח 4: המרואינים לפי מצב תעסוקתם בעת הראיון, מין ומצב משפחתי
21	לוח 5: המרואינים לפי מצב תעסוקתם בעת הראיון, גיל ומצב משפחתי
22	לוח 6: המרואינים לפי מצב תעסוקתם בעת הראיון, מין ומספר ילדים
23	לוח 7: המרואינים הנשואים לפי מצב תעסוקתם בעת הראיון, מין ומספר הילדים

- 24 לוח 8: המרואיינים לפי מצב תעסוקתם בעת הראיון ומספר שנות לימוד
- 25 לוח 9: המרואיינים לפי מצב תעסוקתם בעת הראיון ולפי ומשלח יד בעבודה האחרונה בעקבותיה קבלו דמי אבטלה
- 26 לוח 10: המרואיינים שעבדו בעת הראיון לפי משלח יד בעבודה הנוכחית ובעבודה האחרונה בעקבותיה קבלו דמי אבטלה
- 27 לוח 11: המרואיינים לפי מצב תעסוקתם בעת הראיון וותק במקום עבודה אחרון
- 28 לוח 12: המרואיינים לפי מצב תעסוקתם בעת הראיון ומספר מקומות עבודה בה עבדו לפני אבטלתם
- 29 לוח 13: המרואיינים לפי מצב תעסוקתם בעת הראיון וקבלת דמי אבטלה
- 30 לוח 14: המרואיינים לפי שביעות רצון מהטיפול של המוסד לביטוח לאומי וסיבה לאי שביעת רצון
- 30 לוח 15: המרואיינים לפי שביעות רצון מהטיפול של שירות התעסוקה והסיבה לאי שביעות רצון
- 31 לוח 16: המרואיינים לפי מצב תעסוקתם בעת הראיון וקיום תוכניות על ביצוע שינויים בחייהם

1.1 הקדמה

בשנים האחרונות חלה עליה בשיעור האבטלה בישראל. חלקם של הבלתי מועסקים בכוח העבודה עלה מ-2.9% (כ-37 אלף) ב-1979 לכ-7% (כ-100 אלף) ב-1985. עלית שיעור האבטלה לווה בעליה במספר מקבלי דמי האבטלה, המהוים כיום כ-15% מכלל הבלתי מועסקים. בעוד שב-1979 היה מספר מקבלי דמי האבטלה 1,200 ליום, הרי שב-1985 הגיע מספרם ל-15,000 איש ביום. העליה בשיעור האבטלה לוותה גם בהתארכות משך הזמן למציאת עבודה חדשה: מ-75 יום בממוצע ב-1980, ל-90 יום בממוצע ב-1985. בהתאמה עלה שיעור האנשים שלא הצליחו להשתלב בעבודה עד לסיום תקופת זכאותם לדמי אבטלה, שהיא, כידוע, בת 138 יום (או בת 175 יום לבני 45 שנה ומעלה או למי שתלויים בהם שלוש נפשות או יותר). שיעור הממצים את מלוא תקופת זכאותם בקרב מקבלי דמי אבטלה עלה מ-19% ב-1980 ל-26% ב-1985.

כידוע, הזכאות לדמי אבטלה מותנת בין היתר בנכונות לעבודה. זו מוכחת ע"י פניה לשירות התעסוקה. על שירות התעסוקה להציע למובטל עבודה המתאימה להכשרתו ולנסיונו הקודם בעבודה ושהכנסתו לא תפחת מדמי האבטלה שהיה זכאי לקבל. לאחר מיצוי תקופת הזכאות לדמי אבטלה (כאמור - בד"כ לאחר 138 יום), זכאי הפרט, במידה שאין בידו אמצעי מחיה, לפנות לשירות להבטחת הכנסה. הגמלה להבטחת הכנסה מותנת בנכונות לקבל כל עבודה ובמבחן הכנסות. עם עלית שיעור האבטלה, עלה גם אחוז המובטלים שלא הצליחו להשתלב בעבודה במשך תקופת הזכאות לדמי אבטלה ונקלטו בשירות להבטחת הכנסה. ב-1982 רק 3% מבין המובטלים שמיצו את מלוא תקופת זכאותם לדמי אבטלה נקלטו בשירות להבטחת הכנסה. ב-1983 עלה שיעורם לכ-5% וב-1985 ל-17% (כ-1,500 איש).

מגמת עליה זו הינה מדאיגה, למרות שבסך הכל מדובר במספר לא גדול של אנשים. היא אף מעוררת מספר שאלות: א. מה עלה בגורלם של יתר האנשים שמיצו את מלוא זכאותם לדמי אבטלה. ממה הם מתפרנסים, מדוע לא פנו לשירות להבטחת הכנסה, ואם הם עובדים, האם ניתן היה להקדים השתלבותם בשוק העבודה? ב. מי הם האנשים אשר לא מצליחים לחזור ולהשתלב בעבודה, למרות שעבדו קודם לכן? מה תכונותיהם ומדוע אינם מצליחים למצוא עבודה חדשה?

על מנת לענות על שאלות אלה, הוחל במהלך המחצית הראשונה של השנה הנוכחית (1986) במחקר על אוכלוסיית הממצים זכאותם לדמי אבטלה.

1.2 האוכלוסייה

כל מי שקבלו דמי אבטלה מהמוסד לביטוח לאומי ואשר מיצו את זכאותם בשנת 1985/6.

1.3 המדגם

במדגם נכללו כל מי שמיצו את זכאותם לדמי אבטלה בחודשים 12/85-2/86 בסניפי המוסד לביטוח לאומי בעפולה, קריות, פתח-תקוה, רמלה, תל-אביב, יפו, ירושלים ובאר-שבע: בסך הכל 389 איש.

בחירת המדגם היתה שיפוטית - נכללו בו כמחצית מסניפי המוסד, בהנחה שיש בהם כדי ליצג את כלל האוכלוסייה. המועד נקבע כך, שסיום הזכאות לדמי אבטלה תהיה כ-6 חודשים לפני מועד החקירה, על מנת שיהיה מירוח זמן סביר שיאפשר לאנשים להגיע לפתרון בעית תעסוקתם ולהחליט על עתידם.

1.4 שיטת החקירה

החקירה בוצעה באמצעות ראיון, שנערך בבית הנחקר, על פי שאלון, סגור ברובו. השאלון כלל שאלות דמוגרפיות ותעסוקתיות, שאלות על השכלה והכשרה מקצועית ועל אמצעי המחיה והתעסוקה בהווה וכן שאלות על עמדות כלפי מצב המחיה והתעסוקה בהווה.

1.5 מועד החקירה

הראיונות נערכו בחודשים ספטמבר עד נובמבר 1986.

2. הממצאים

2.1 ממצאים עיקריים

מנתונים הסטטיסטיים השוטפים על מקבלי דמי אבטלה מתברר כי מרבית (74%) האנשים שפוטרו מעבודתם מוצאים עבודה לפני סיום התקופה המירבית לתשלום דמי אבטלה (138 או 175 יום, תלוי בגיל המובטל ובמצבו המשפחתי). עוד 13% מצאו עבודה במהלך כששה חודשים לאחר שמיצו את מלוא זכאותם לדמי אבטלה. כלומר, בסך כ-13% ממקבלי דמי אבטלה לא מצאו עבודה במשך תקופה של שנה עד שנה וחצי מאז שפוטרו.

בדיקת תכונותיהם של מי שמצאו עבודה במהלך ששת החודשים שלאחר מיצוי הזכאות לדמי אבטלה מראה כי אלה שמצאו עבודה היו צעירים יחסית, בעלי תעודה מקצועית, גברים ובעלי משפחות קטנות.

פרופיל זה של מי שמצא עבודה לעומת מי שלא מצא עבודה בתקופה הנדונה מתקבל גם אם משווים את תכונות אלה שמצאו עבודה במהלך תקופת קבלת דמי אבטלה לתכונות אלה שלא מצאו עבודה בתקופה זו, דהיינו, מיצוי מלוא זכאותם לדמי אבטלה.

היינו היכולת למצוא עבודה מושפעת מהתכונות שנמנו לעיל, הן במשך תקופת קבלת דמי אבטלה והן לאחריה ובדרך דומה ביותר. מכאן ניתן להסיק כי השפעתן של תכונות אלה על חיפוש ומציאת עבודה חזקה מהשפעת עובדת קבלת דמי אבטלה.

האנשים שלא עבדו בעת הראיון, היינו כ-6 חודשים לאחר מיצוי זכאותם לדמי אבטלה, התפרנסו ברובם מהכנסה של בן זוג. אחוז קטן מאוד קיבלו גמלה מהשירות להבטחת הכנסה.

2.2 מצב התעסוקה בעת הראיון

43% או 167 איש מתוך 389 שרואיינו עבדו בעת הראיון, והיתר - 57% או 222 איש - לא עבדו. כלומר, למעלה ממחצית המרואיינים היו מובטלים יותר משנה (כ-15 חודש).

מבין המרואינים שלא עבדו בעת הראיון, הרוב (152 איש) היו מעונינים לעבוד וחפשו עבודה. היתר (70) החליטו להפסיק זמנית לחפש עבודה. באלה נכללו 50 נשים שהחליטו להפסיק לעבוד בגלל הריון או לידה ו-20 גברים שהחליטו להפסיק לעבוד בגלל גיל מבוגר או נכות.

שיעור העובדים באזורי המרכז (סניפים תל-אביב ופתח-תקוה) היה גבוה מן הממוצע הארצי (65% לעומת 43% בכלל ארצי) ואילו בסניף באר-שבע רק 27% עבדו; זאת משום שסניף זה מטפל במספר רב של עיירות פיתוח, בהן כידוע האבטלה חריפה במיוחד.

לוח 1. המרואינים לפי סניף ומצב התעסוקה בעת הראיון

סניף	סך הכל	עובדים	לא עובדים
מספרים מוחלטים			
סך הכל	389	167	222
עפולה	67	26	41
קריות	115	53	62
פתח-תקוה	23	16	7
רמלה	21	9	12
תל-אביב - יפו	46	27	19
ירושלים	31	13	18
באר-שבע	86	23	63
אחוזים			
סך הכל	100.0	42.9	57.1
עפולה	100.0	38.8	61.2
קריות	100.0	46.1	53.9
פתח-תקוה	100.0	69.5	31.5
רמלה	100.0	42.9	57.1
תל-אביב - יפו	100.0	58.7	31.3
ירושלים	100.0	41.9	58.1
באר-שבע	100.0	26.7	73.3

מבין אלה שעבדו בעת הראיון, 25% עבדו במקצועות אקדמאיים חופשיים וטכניים, 20% בפקידות, 10% במכירות ו-16% בעבודות מקצועיות בתעשייה ובבניה. רק אחוז אחד עבד בעבודות בלתי מקצועיות בתעשייה או בניה. היתר עבדו בעבודות אחרות.

לוח 2. המרואינים שעבדו בעת הראיון לפי משלח יד בעבודה הנוכחית

משלח יד	מספרים מוחלטים	אחוזים
סך הכל	167	100.0
מקצועות מדעיים אקדמאים וחופשים	41	24.5
פקידות	33	19.8
מכירות	16	9.6
עובדים מקצועיים בתעשייה	24	14.4
אחר	53	31.7

80% מהעובדים היו מרוצים מעבודתם הנוכחית ורק 20% לא היו מרוצים; חלק משום חוסר תנאים סוציאליים בעבודתם הנוכחית, ואחרים בגלל השכר הנמוך.

כצפוי, כל המרוצים מעבודתם הנוכחית רואים בה את עתידם. חלק מבין הבלתי מרוצים רואים בה רק פתרון זמני.

לוח 3: המרואינים שעבדו בעת הראיון ולא היו מרוצים מעבודתם לפי סיבה לאי שביעות רצון מעבודה

סיבה לאי שביעות רצון מעבודה	אחוזים
סך הכל	100.0
שכר נמוך	39.5
עבודה לא מתאימה להכשרה מקצועית	15.8
עבודה קשה	26.3
פתרון זמני	7.9
אין תנאים סוציאליים	5.3
אחר	5.2

2.3 תקופת קבלת דמי האבטלה

על פי חוק ביטוח אבטלה, מובטל אשר צבר תקופת אכשרה של מחצית התקופה מתוך השנה או השנה וחצי שקדמו לאבטלתו יהיה זכאי לקבל דמי אבטלה מהמוסד לביטוח לאומי. התקופה המקסימלית לקבלת דמי אבטלה נקבעה בחוק ל-138 יום או 175 יום - תלוי בגיל המובטל במספר ילדיו. המובטל יכול למצות תקופה זו במהלך השנה המתחילה בראשון לחודש בו התחיל להתייבב כדורש עבודה. מתברר כי כל המרואינים פנו למוסד לביטוח לאומי בתביעה לדמי אבטלה מיד לאחר עזיבת מקום העבודה האחרון.

ההעדפות התעסוקתיות של מרבית הנחקרים לא השתנו במהלך תקופת קבלת דמי האבטלה. רק 17% היו מוכנים לעבוד בכל עבודה שהוצעה להם, 46% חיפשו עבודה רק במקצוע בו עבדו לפני-כן, 17% חיפשו עבודה בשכר שנראה להם הולם, והיתר - 20% - חיפשו עבודה עם תנאים מיוחדים כגון משרה חלקית, עבודה מתאימה למצב בריאותם וכד'.

רק 50 מקרים (כ-13%) שינו את העדפתם התעסוקתית במהלך תקופת קבלת דמי אבטלה. רוב רובם היו מתוך אלה שדרשו לפני כן עבודה במקצועם בלבד.

היינו, עד סיום קבלת דמי האבטלה, עלה רק במעט אחוז מי שהיו מוכנים לקבל כל עבודה (מ-17% ל-21%) ואחוז אלה שלא היו מוכנים לכל גמישות בדרישותיהם ירד מ-46% ל-32%.

יתר על כן, רוב רובם של הנחקרים אמרו שלא היו משנים את העדפתם התעסוקתית במהלך תקופה זו, אף אם לא היו מקבלים דמי אבטלה, דבר המוכיח כי קבלת דמי אבטלה לא משפיעה על דרישות התעסוקתיות של המובטלים.

לוח 4: המרואינים לפי העדפה תעסוקתית

בתקופה האחרונה לקבלת דמי אבטלה		בתקופה הראשונה לקבלת דמי אבטלה		העדפות תעסוקתיות
אחוזים	מספרים מוחלטים	אחוזים	מספרים מוחלטים	
100.0	389	100.0	389	סך הכל
20.9	81	16.8	65	מוכן לקבל כל עבודה
20.5	80	17.3	67	מוכן לקבל כל עבודה בשכר הולם
26.2	102	20.0	78	מוכן לקבל עבודה בתנאים מסויימים
32.4	126	45.9	179	לא מוכן לקבל עבודה שאינה מקצוע

2.4 תכונות דמוגרפיות

כ-50% מהמרואינים היו נשים בעוד שבקרב כלל מקבלי דמי אבטלה הנשים היו רק 35%. כלומר נשים ממצות את מלוא זכאותן לדמי אבטלה בשיעור גבוה מהגברים. הסיבה לכך יכולה להיות שיותר קשה להן להקלט לאחר פיטוריהן בשוק העבודה ו/או שהן פחות נוטות להתפשר בדרישות שלהן לגבי תנאי העבודה.

כמחצית המרואינים היו בגילאים עד 34 שנה. כ-30% נוספים היו בגילאים 35 עד 50, והיתר (20%) בגילאים מעל 50. הגיל הממוצע היה 36. בקרב כלל אוכלוסיית מקבלי דמי אבטלה, 70% היו בגילאים עד 34, 20% בגילאים עד 50 ורק 10% מעל לגיל 50, והגיל הממוצע היה 31. כלומר, בני הגילאים המתקדמים הראו נטייה בולטת יותר למצות את התקופה המקסימלית לקבלת דמי אבטלה מאשר הצעירים. ממצא זה הוא צפוי, מאחר שיש להניח שקל יותר לצעירים למצוא עבודה, הן משום שהמעסיקים כנראה מעדיפים צעירים והן משום שעם צבירת ותק ונסיון בעבודה, יש פחות נטייה מצד מחפשי העבודה להוריד דרישות. פרט לכך, היצע מקומות עבודה בדרגות הנמוכות בהם משלתבים הצעירים גדול יותר מאשר בדרגות הגבוהות.

כ-24% מהמרואינים היו רווקים, 72% נשואים והיתר (4%) גרושים או אלמנים. בקרב אוכלוסיית כלל מקבלי דמי אבטלה, 40% היו רווקים. כלומר, הנשואים נפגעים יותר במצב של אבטלה, ואילו הרווקים, לאחר שפוטרו, חוזרים תוך זמן קצר יותר לשוק העבודה. יש להניח שבכך ניכרת השפעת הגיל על אפשרויות מציאת עבודה.

מבין אלה שהיו נשואים, ל-30% לא היו ילדים, ל-25% היה ילד אחד, ל-25% נוספים היו שני ילדים וליתר (20%) היו 3 ילדים או יותר. המספר הממוצע של הילדים היה 2. השוואה בין גברים ונשים מראה כי רק ל-19% מכלל הנשים היו 3 ילדים ויותר, בהשוואה ל-27% בקרב הגברים. זאת משום שהנטייה של נשים לעבוד מחוץ למשק ביתן קטנה עם הגידול במספר הילדים.

מבין כלל המרואינים, כ-5% גרו לבד, 16% גרו עם אדם נוסף אחד, 21% עם 2 אנשים נוספים, 25% עם 3 אנשים נוספים והיתר (33%) עם 4 אנשים נוספים ויותר. בכל המקרים, אלה שגרו לבד היו כמובן הרווקים.

כ-40% מהמרואינים היו ילידי הארץ, 34% ילידי אסיה-אפריקה ו-26% ילידי אירופה-אמריקה. בקרב כלל אוכלוסיית מקבלי דמי אבטלה, 60% היו ילידי הארץ, 23% ילידי אסיה-אפריקה ו-17% ילידי אירופה-אמריקה. כלומר, ילידי ישראל חוזרים לעבודה בקלות רבה יותר מאשר האחרים.

2.5 השכלה ותכונות תעסוקתיות

2.5.1 סיבות לאי מציאת עבודה

הרוב המוחלט של המרואינים (80%) עזבו את עבודתם האחרונה (בעקבותיה קיבלו דמי אבטלה) עקב פיטורין, 4% בגלל מחלה, 3% בגלל שכר נמוך והיתר בגלל תנאי עבודה לא מתאימים: מרחק, שעות לא נוחות, חלקיות משרה וכד'.

יש לזכור כי הנחקרים מיצו את מלוא תקופת הזכאות לקבלת דמי אבטלה, כלומר, לא עבדו במשך תקופה של לפחות 138 עד 175 יום. כשנשאלו מדוע לא מצאו עבודה בתקופה בה קיבלו דמי אבטלה, 25% ענו שהסיבה היתה שאין עבודה, 34% שאין עבודה במקצועם, ו-5% שאין עבודה בשכר הולם. 9% אמרו שגילם המתקדם הקשה עליהם להתקבל לעבודה כלשהיא. 3% לא היו מעוניינים לעבוד. היתר יחסו את קשייהם במציאת עבודה למגבלות כגון נכות, מחלה או דרישות של תנאים מיוחדים כגון חלקיות משרה או שעות נוחות.

לוח 5: המרואינים לפי סיבה לאי מציאת עבודה

סיבה לאי מציאת עבודה	מספרים מוחלטים	אחוזים
סך הכל	389	100.0
אין עבודה בכלל	97	24.9
אין עבודה במקצוע	132	33.9
אין עבודה בשכר מתאים	19	4.9
אין עבודה מתאימה למצבם הבריאותי	36	9.3
גיל	35	9.0
מעוניין במשרה חלקית	15	3.8
לא מעוניין לעבוד	11	2.9
אחר	44	11.3

2.5.2 השכלה

בדיקת רמת השכלה וידע מקצועי של המרואינים מראה כי 9% לא סיימו בית ספר יסודי. 9% נוספים סיימו רק בית ספר יסודי, ל-23% היו 9-11 שנות לימוד, ל-30% היו 12 שנות לימוד וליתר (29%) היו יותר מ-12 שנות לימוד.

למרבית הנחקרים (72%) היתה תעודה מקצועית: ל-25% היתה תעודה אקדמאית או במקצועות חופשיים וטכניים, ל-16% היתה תעודה בפקידות, ל-14% נוספים היתה הכשרה מקצועית בתעשייה. וליתר היתה השכלה מקצועית בבניה או הכשרה במכירות. 28% או 110 מהמרואינים לא למדו בקורס מקצועי. כמעט כל מי שהשכלתו כללה 12 שנות לימוד או יותר היו בעלי תעודה מקצועית.

2.5.3 העבודה האחרונה

כ-1/4 מהמרואינים עבדו בעבודתם האחרונה בעקבותיה קבלו דמי אבטלה במקצועות אקדמאיים מדעיים, חופשיים, או טכניים, 1/4 נוסף עבדו בפקידות ועוד 1/4 היו עובדים מקצועיים בתעשייה. היתר עבדו בעבודות אחרות. 20% מהמרואינים עבדו במשרה חלקית. רוב העובדים במשרה חלקית היו נשים.

2.6 תכונות העובדים בעת הראיון

2.6.1 תכונות דמוגרפיות של העובדים

כאמור לעיל, נשים מיצו את מלוא זכאותם לדמי אבטלה בשיעור גבוה מהגברים. כמו-כן נמצא כי נשים עבדו בעת הראיון בשיעור נמוך מהגברים: 37% מכלל הנשים שרואינו עבדו לעומת 49% מן הגברים. הסיבה לכך יכולה להיות שלנשים יש דרישות שבדרך כלל אין לגברים כגון חלקיות משרה, שעות נוחות וכו', והן נוטות פחות מהגברים להתפשר על דרישותיהם, ואמנם מתוך המרואינים שלא עבדו, 27% מהגברים היו מוכנים לעבוד בכל עבודה ואילו בקרב

הנשים רק 20% היו מוכנות לכך. 29% נוספים מקרב הגברים לא היו מוכנים לעבוד בעבודה שלא במקצועם בהשוואה ל-36% כאלה בקרב הנשים. 18% מהגברים היו מוכנים לעבוד בכל עבודה בתנאי שהשכר גבוה ואילו בקרב הנשים 15% היו מוכנות לכך. יתכן שהנכונות הפחותה של הנשים לוותר על זרישותיהן נובעת מכך שבדרך כלל האשה אינה המפרנס העיקרי ו/או היחיד - כ-22% מכלל הנשים שנחקרו היו מפרנסים היחידים במשק ביתן לעומת כ-47% בקרב הגברים.

נאמר לעיל כי הגיל הממוצע של אלה שמיצו את מלוא התקופה לקבלת דמי אבטלה גבוהה יותר מזה של כלל אוכלוסיית מקבלי דמי אבטלה. גם בקרב הנחקרים, אלה שעבדו בעת הראיון היו יותר צעירים מהאחרים: 70% מבין אלה שעבדו בזמן הראיון היו בגילאים עד 40, בהשוואה ל-60% בקרב אלה שלא עבדו.

כך גם לרווקים, שהיו בדרך כלל הצעירים מבין כלל המרואינים, היה יותר קל מהמבוגרים למצוא עבודה במהלך מחצית השנה הראשונה (תקופה מקסימלית לקבלת דמי אבטלה) לאחר פיטורם וגם לאחר מכן. מבין אלה שעבדו 30% היו רווקים, בהשוואה ל-20% בקרב אלה שלא עבדו בעת הראיון.

2.6.2 תכונות תעסוקתיות של העובדים

מי שהיו להם תעודות מקצועיות השתלבו יותר בעבודה ממי שלא היו להם תעודות כאלה: 80% מהמרואינים שעבדו בעת הראיון היו בעלי תעודת מקצוע בהשוואה ל-69% בקרב אלה שלא עבדו, ובמקביל, ל-20% מהמרואינים שעבדו בעת הראיון לא היתה תעודת מקצועית לעומת 31% בקרב אלה שלא עבדו.

ל-40% מבין אלה שעבדו בעת הראיון ושהיו בעלי תעודות מקצועיות היה תואר אקדמי או תעודה במקצועות חופשיים או טכניים, ל-25% - תעודה מקצועית בתעשייה ובניה, ל-15% - בפקידות וליתר - תעודות אחרות. מבין אלה שלא עבדו, 30% היו בעלי תואר אקדמי או תעודה במקצועות חופשיים או טכניים, 30% נוספים בעלי תעודה מקצועית בתעשייה ובניה, 30% נוספים בפקידות והיתר במקצועות אחרים.

בעלי ותק נמוך מאוד במקום העבודה האחרון או ותק גבוה מאד השתלבו פחות בעבודה מאחרים: 10% מבין אלה שלא עבדו בעת הראיון עבדו פחות מ-6 חודשים במקום עבודתם האחרון (לפני קבלת דמי אבטלה) לעומת 3% כאלה בקרב אלה שעבדו בעת הראיון. 40% מבין אלה שלא עבדו בעת הראיון היו בעלי ותק של 6 שנים ויותר, לעומת 29% בקרב אלה שעבדו. הסיבה לכך היא ברורה: מובטלים שפוטרו לאחר תקופה קצרה אינם מתקבלים לעבודה בקלות ואילו בעלי נסיון רב שפוטרו בעקבות סגירת מקום עבודה אינם מקבלים כל עבודה המוצעת להם.

כמחצית מהמרואינים עבדו לפני עבודתם במקום העבודה האחרון בעקבותיו קיבלו דמי אבטלה גם במקומות אחרים: 65% מהם במקום נוסף אחד, 21% בשני מקומות נוספים והיתר ביותר משני מקומות.

מבין אלה ששינו מקום עבודתם במהלך השנים, 60% היו בעלי ותק שאינו עולה על 3 שנים, 20% בעלי ותק בין 4 ל-6 שנים, 10% בעלי ותק בין 7 ל-9 שנים והיתר - 10% - עבדו בכל מקומות העבודה בהם עבדו לפני כן (להוציא מקום עבודה אחרון) יותר מ-9 שנים.

33 מתוך 167 איש שעבדו בעת הראיון הספיקו כבר להחליף מקום עבודה מאז סימו זכאותם לדמי אבטלה. יש לזכור כי רווח הזמן בין סיום זכאות לדמי אבטלה וזמן הראיון היה כ-10 חודשים. מבין אלה שלא עבדו בעת הראיון, 39 איש עבדו לאחר קבלת דמי אבטלה משך תקופה קצרה מאוד. הסיבה לעזיבת מקום עבודה זה היתה במחצית המקרים פיטורין, 25% - בגלל שכר נמוך, וביתר המקרים בגלל תנאים לא מתאימים.

2.6.3 סכום תכונות העובדים (מודל סטטיסטי)

על מנת לאמוד את השפעתם היחסית של המשתנים השונים על מציאת עבודה אצל מובטל, נעשה ניתוח Stepwise regression. (הניתוח נעשה תוך הפיכת המשתנים למשתני דמה דיכוטומית על מנת להתאים את המשתנים האיכותיים והלא-לינאריים למבחן זה.)

מניתוח זה נמצא כי, לגברים בגילאים בין 25 ו-45 השייכים למקצועות חופשיים טכניים או מקצועיים בתעשייה ובעלי משפחות קטנות הסיכוי הטוב ביותר למצוא עבודה בתקופה ובאיזורי הארץ שהשתתפו במחקר הנדון. כן נמצא כי סיכויי אשה למצוא עבודה היה נמוך ב-14% מזה של גבר. הסיכוי שבני הגילאים שמתחת ל-25 יכלו למצוא עבודה היה נמוך ב-5% מזה של האחרים. הסיכוי שבני הגילאים שמעל 45 יכלו למצוא עבודה היה נמוך ב-18% מזה של האחרים. הסיכוי שבעלי מקצועות חופשיים טכניים יכלו למצוא עבודה היה נמוך ב-14% מזה של האחרים. הסיכוי שבעלי מקצועות בתעשייה יכלו למצוא עבודה היה נמוך ב-12% מזה של האחרים.

ברגרסיה זו נראה המודל כדלקמן:

$$P = 0.58 - 0.14 M - 0.05A_{25} - 0.18A_{45} - 0.04N + 0.14C_1 + 0.12C_2$$

כאשר P = הסתברות לעבוד

M - מקבל ערך 1 אם זו אשה ו-0 אחרת

N - הוא מספר הילדים מתחת לגיל 18 שיש במשק בית

A_{25} - מקבל ערך 1 בגילאים מתחת ל-25 ו-0 בגילאים אחרים.

A_{45} - מקבל ערך 1 בגילאים מעל ל-45.

C_1 - מקבל ערך 1 אם הוא משתייך למקצועות מדעיים אקדמאים חופשיים וטכניים ו-0 במקרים אחרים.

C_2 - מקבל ערך 1 אם הוא משתייך למקצועות בתעשייה ובניה ו-0 במקרים אחרים.

2.6.4 דרכי חיפוש ומציאת עבודה

על-פי החוק, מובטל זכאי לקבל דמי אבטלה רק אם הוא רשום בלשכת העבודה כמחוסר עבודה. שירות התעסוקה מנפיק אישור לכל מובטל שהתייצב בשירות מספר פעמים בשבוע כדי לקבל הצעות עבודה, ולא נמצאה לו עבודה. (מספר הפעמים בהם המובטל צריך להתייצב נקבע ע"י שירות התעסוקה והוא 1-6 פעמים בשבוע, על-פי המדור.)

72% מכלל המרואינים לא הסתפקו בהתייצבות בשירות התעסוקה, אלא חיפשו עבודה גם בדרכים אחרות, כגון הענות למודעות בעיתונים, פניה למקומות עבודה אפשריים, התעניינות דרך מכרים וכד'. רק 28% חיפשו עבודה דרך שירות התעסוקה בלבד. השוואה בין אלה שעבדו בעת הראיון ואלה שלא עבדו מראה כי 82% מבין אלה שעבדו חיפשו עבודה בכמה דרכים, לעומת 65% כאלה בקרב אלה שלא עבדו.

כאמור לעיל כל המרואינים התייצבו בשירות התעסוקה במהלך לפחות כמחצית שנה. רק ל-30% (116) הוצעה עבודה כלשהי במהלך תקופה זו. ליתר לא הוצעה שום עבודה. מבין אלה שנשלחו ע"י שירות התעסוקה למקומות עבודה, ל-80% (90 איש) הוצע מקום עבודה אחד בלבד, לכ-17% הוצעו שני מקומות עבודה ול-3% הוצעו יותר משני מקומות עבודה.

מבין 116 איש שנשלחו לעבודה רק 20 התחילו לעבוד במקום המוצע. לאחר זמן מה - לעיתים לאחר מספר ימים - הם פוטר או עזבו את העבודה, בדרך כלל משום שזו הייתה עבודה קשה עם שכר נמוך. אלה שלא התחילו לעבוד בעבודה שהוצעה, נימקו זאת בכך שהעבודה אליה נשלחו אינה מתאימה להכשרתם או למצב בריאותם, או שהם לא התקבלו לעבודה.

לוח 6: המרואינים שלא עבדו במקום עבודה שהוצע להם על ידי שירות התעסוקה לפי סיבה שלא עבדו

אחוזים	מספרים מוחלטים	סיבת אי העבודה
100.0	96	סך הכל
46.4	44	לא התקבל לעבודה
19.4	19	עבודה לא מתאימה מבחינת שכר
8.6	8	עבודה לא מתאימה למצבו הבריאותי
4.3	4	עבודה לא מתאימה מבחינת מרחק
21.5	21	עבודה לא מתאימה לתנאים מסויימים ואחר

מבין אלה שעבדו בעת הראיון, 15% מצאו את העבודה דרך שירות התעסוקה, 38% מצאו את העבודה דרך מכרים, 17% פנו ישירות למקום העבודה, 17% נוספים הגיעו לעבודה על ידי מודעה בעיתון והיתר מצאו את העבודה בדרכים אחרות.

לוח 7: המרואינים שעבדו בעת הראיון לפי הדרך בה מצאו את העבודה

אחוזים	מספרים מוחלטים	דרך מציאת העבודה
100.0	167	סך הכל
15.0	25	דרך שירות התעסוקה
18.6	31	פניה למקומות עבודה
17.4	29	מודעה בעיתון
38.3	64	דרך מכרים
10.7	18	אחר

2.6.5 הערכת המרואינינים לגבי השירות שקיבלו מהמוסד לביטוח לאומי ומשירות התעסוקה

כ-70% מכלל המרואינינים היו מרוצים (- בהחלט או למדי) מהטיפול שקיבלו בשירות התעסוקה. 30% לא היו מרוצים (לא כל כך או כלל לא). הסיבות לאי שביעות הרצון היו בעיקר יחס לא טוב, אי אספקת הצעות לעבודה, או שעות קבלה לא נוחות.

מהטיפול שקיבלו במוסד לביטוח לאומי היו מרוצים 81% (בהחלט או למדי). 19% לא היו מרוצים. הסיבות לאי שביעות רצון היו בעיקר יחס לא טוב, מועד לא נוח לתשלום דמי האבטלה ו/או גובה הקיצבה.

יש לציין כי לא נמצא קשר בין מידת שביעות הרצון מהמוסד לביטוח לאומי לבין זוומשירות התעסוקה.

2.6.6 מקורות פרנסה של אלה שלא עבדו בעת הראיון

על פי החוק, מובטל אשר סיים את הזכאות לקבלת דמי אבטלה ואשר לא הצליח להשתלב חזרה בשוק העבודה, רשאי להגיש תביעה להבטחת הכנסה. הזכאות לגמלה להבטחת הכנסה מותנת במבחן תעסוקה ומבחן הכנסות של היחידה המשפחתית של התובע ובין היתר בכך ששירות התעסוקה לא יכול להציע עבודה כלשהיא לתובע.

מבין אלה שלא עבדו בעת הראיון, 30% (65 איש) פנו לשירות להבטחת הכנסה בבקשת גמלה, והיתר - 70% (157 איש) - לא פנו לשירות להבטחת הכנסה.

רק ל-20 איש מבין אלה שפנו לשירות להבטחת הכנסה (30% מבין אלה שהגישו תביעה) אושרה התביעה והם קיבלו גמלה להבטחת הכנסה.

55% (85 איש) מבין אלה שלא פנו לשירות להבטחת הכנסה לא פנו משום שידעו שאינם זכאים לגמלה זו. 27% (42 איש) לא ידעו שיש אפשרות כזו והיתר - 18% (28 איש) לא פנו מסיבות אחרות, כגון לא נעים, יש תור, לוקח הרבה זמן וכד'.

לוח 8: המרואינינים שלא עבדו בעת הראיון ושלא פנו לשירות להבטחת הכנסה לפי סיבה לאי פניה ומין

מין	סך הכל		סיבה לאי-פניה (באחוזים)	
	מספרים מוחלטים	אחוזים	לא ידעו שיש אפשרות כזו	אחר
סך הכל	155	100.0	26.5	18.1
גברים	54	100.0	27.8	25.9
נשים	101	100.0	25.7	13.9

מקור עיקרי לפרנסה של משק הבית בו המרוויחין לא עבד בעת הראיון היה הכנסה מעבודה של בן זוג: מקרב כלל המרוויחנים, ל-65% היה במשק בית מפרנס נוסף אחד לפחות, מהם ל-25 היו 2 מפרנסים נוספים. ל-53% מהגברים היה מפרנס נוסף במשק בית בהשוואה ל-85% בקרב הנשים. בקרב הרווקים ל-57% היה מפרנס נוסף בהשוואה ל-74% בקרב הנשואים.

השוואה בין אלה שעבדו בעת הראיון לבין אלה שלא עבדו מראה כי 34% מהנשים שהיה במשק ביתן מפרנס נוסף עבדו לעומת 46% מקרב הנשים שאין במשק בית מפרנס נוסף. 53% מהגברים שהיה במשק ביתם מפרנס נוסף עבדו לעומת 45% בקרב הגברים שלא היה במשק ביתם מפרנס נוסף.

ניתן לשער שקיום מפרנס נוסף מאפשר חיפוש עבודה ממושך יותר, מאחר שההכרח להתחיל בעבודה מיידית קטן יותר. בדיקת הבהרה זו מראה שאצל הנשים אמנם כך המצב, ואילו אצל הגברים, אחוז אלה שעבדו בעת הראיון מבין מי שהיה בביתו מפרנס נוסף נמוך מאשר בין היתר. יש להניח שהסיבה לכך נעוצה במשתנים נוספים המשפיעים על משך חיפוש העבודה אצל גברים: כגון השכלה, וכן גם כי קיום מפרנס נוסף משפיע על גברים פחות מאשר על נשים.

לוח 9: המרוויחנים לפי מצב תעסוקתם בעת הראיון, מספר מפרנסים נוספים במשק בית ומין (מספרים מוחלטים ואחוזים)

מספר המפרנסים			סך הכל		מצב תעסוקה
2 ויותר	1	אין מפרנס נוסף	אחוזים	מספרים מוחלטים	
סך הכל					
6.5	59.1	34.4	100.0	389	סך הכל
6.0	57.5	36.5	100.0	167	עובדים
6.7	60.4	32.9	100.0	222	לא עובדים
ג ב ר י ם					
8.2	44.6	47.2	100.0	193	סך הכל
8.4	48.4	43.2	100.0	95	עובדים
8.2	40.8	51.0	100.0	98	לא עובדים
נ ש י ם					
4.6	73.5	21.9	100.0	196	סך הכל
2.8	69.4	27.8	100.0	72	עובדות
5.7	75.8	18.5	100.0	124	לא עובדות
סך הכל					
100.0	100.0	100.0	100.0	389	סך הכל
38.5	41.3	45.5	42.9	167	עובדים
61.5	58.7	54.5	57.1	222	לא עובדים
ג ב ר י ם					
100.0	100.0	100.0	100.0	193	סך הכל
50.0	53.5	45.0	49.2	95	עובדים
50.0	46.5	55.0	50.8	98	לא עובדים
נ ש י ם					
100.0	100.0	100.0	100.0	196	סך הכל
22.2	34.7	46.6	36.7	72	עובדות
77.8	65.3	53.4	63.3	124	לא עובדות

רק כ-10% (25) מאלה שהיה במשק ביתם מפרנס נוסף אמרו שאבטלתם השפיעה על עבודתו של המפרנס הנוסף; חלק מהמפרנסים הנוספים התחילו לעבוד בעקבות פיטורי בן הזוג, וחלק הגדילו היקף עבודתם למשרה מלאה.

כ-65% מאלה שלא עבדו בעת הראיון התפרנסו בעיקר מעבודתו של בן הזוג, 20% נוספים מהפנסיה שלהם או של בן זוגם והיתר - 15% - מקצבה של המוסד לביטוח לאומי או מהלוואות או חסכונות.

כמחציתם של המרוויינים דיווחו כי אבטלתם גרמה לירידה ברמת חייהם וחי י בני משפחתם, 30% אמרו כי חל שינוי מועט ולגבי היתר - 20% - לא חל שינוי כלל ברמת חייהם עקב פיטוריהם.

כ-32% מכלל המרוויינים חשבו בעת הראיון על ביצוע שינויים כלשהם במהלך חייהם על מנת לפתור בעיות פרנסה: חלק חשבו לעבור לישוב אחר, חלק חשבו על הסבה מקצועית והיתר חשבו לנסוע לחו"ל. מעניין שההבדל בין מי שעבדו ומי שלא עבדו בעת הראיון בקיום תכניות אלה לא היה גדול; מבין אלה שעבדו 25% חשבו על ביצוע שינויים כאלה בהשוואה ל-37% בקרב אלה שלא עבדו בעת הראיון.

ל ר ח ר ת

לוח 1: המרואינים לפי מצב תעסוקתם בעת הראיון ומין
(מספרים מוחלטים ואחוזים)

מצב תעסוקה	סך הכל	גברים	נשים
מספרים מוחלטים			
סך הכל	389	193	196
עובדים	167	95	72
לא עובדים	222	98	124
אחוזים			
סך הכל	100.0	49.6	50.4
עובדים	100.0	56.9	43.1
לא עובדים	100.0	44.1	55.9
סך הכל	100.0	100.0	100.0
עובדים	42.9	49.2	36.7
לא עובדים	57.1	50.8	63.3

לוח 2: המרואינים לפי מצב תעסוקתם בעת הראיון, גיל ומין
(מספרים מוחלטים ואחוזים)

ג י ל							ס ד ה כ ל		מצב תעסוקה	
51+	50-45	44-40	39-35	30-34	29-25	עד 24	אחוזים	מספרים מוחלטים		
ה כ ל										
20.8	8.2	8.0	10.0	17.2	18.5	17.3	100.0	389	סד הכל	
16.1	9.0	9.0	12.0	19.8	20.4	13.7	100.0	167	עובדים	
24.3	7.7	7.2	8.6	15.3	17.1	19.8	100.0	222	לא עובדים	
ס ד										
100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	389	סד הכל	
33.3	46.9	48.4	51.3	49.3	47.2	34.3	42.9	167	עובדים	
66.7	53.1	51.6	48.7	50.7	52.8	65.7	57.1	222	לא עובדים	
ג ב ר י ם										
30.6	7.3	6.2	8.8	15.5	14.0	17.6	100.0	193	סד הכל	
24.1	6.3	9.5	9.5	19.0	19.0	12.6	100.0	95	עובדים	
36.7	8.2	3.1	8.2	12.2	9.2	22.4	100.0	98	לא עובדים	
נ ש י ם										
11.3	8.8	9.8	11.3	18.9	23.1	16.8	100.0	196	סד הכל	
5.6	12.5	8.3	15.3	20.8	22.2	15.3	100.0	72	עובדות	
14.6	6.5	10.6	8.9	17.9	23.6	17.9	100.0	124	לא עובדות	

לוח 3: המרואינים לפי מצב תעסוקתם בעת הראיון וארץ לידה
(מספרים מוחלטים ואחוזים)

ארץ לידה			סך הכל	מצב תעסוקה
אירופה- אמריקה	אסיה- אפריקה	ישראל		
מספרים מוחלטים				
102	127	160	389	סך הכל
52	46	69	167	עובדים
50	81	91	222	לא עובדים
אחוזים				
26.2	32.7	41.1	100.0	סך הכל
31.1	27.6	41.3	100.0	עובדים
22.5	36.5	41.0	100.0	לא עובדים
100.0	100.0	100.0	100.0	סך הכל
51.0	36.2	43.1	42.9	עובדים
49.0	63.8	56.9	57.1	לא עובדים

לוח 4: המרואינים לפי מצב תעסוקתם בעת הראיון, מין ומצב משפחתי (מספרים מוחלטים ואחוזים)

מצב משפחתי			סך הכל		מצב תעסוקה
אחר	נשוי	רווק	אחוזים	מספרים מוחלטים	
סך הכל					
3.6	72.4	24.0	100.0	389	סך הכל
2.4	69.5	28.1	100.0	167	עובדים
4.5	74.7	20.8	100.0	222	לא עובדים
גברים					
3.6	63.2	33.2	100.0	193	סך הכל
1.0	67.4	31.6	100.0	95	עובדים
6.1	59.2	34.7	100.0	98	לא עובדים
נשים					
3.6	81.5	14.9	100.0	196	סך הכל
4.2	72.2	23.6	100.0	72	עובדות
3.2	87.0	9.8	100.0	124	לא עובדות

לוח 5: המרואינים לפי מצב תעסוקתם בעת הראיון, גיל ומצב משפחתי
(מספרים מוחלטים ואחוזים)

ג י ל							ס ד ה כ ל		מצב תעסוקה
51+	50-45	44-40	39-35	34-30	29-25	עד 24	אחוזים	מספרים מוחלטים	
ה כ ל									
20.8	8.2	8.0	10.0	17.2	18.5	17.3	100.0	389	סך הכל**
16.1	9.0	9.0	12.0	19.8	20.3	13.8	100.0	167	עובדים
24.3	7.7	7.2	8.6	15.3	17.1	19.8	100.0	222	לא עובדים
ר ו ו ק									
3.2	1.1	5.4	5.4	12.9	29.0	43.0	100.0	93	סך הכל
2.1	-	6.4	4.3	10.6	42.6	34.0	100.0	47	עובדים
4.4	2.2	4.4	6.5	15.2	15.2	52.1	100.0	46	לא עובדים
נ ש ו י									
24.1	9.9	9.2	12.1	19.5	16.0	9.2	100.0	281	סך הכל
19.9	12.1	10.3	15.5	24.1	12.1	6.0	100.0	116	עובדות
27.1	8.4	8.4	9.6	16.3	18.7	11.5	100.0	165	לא עובדות

(1) כולל גם אלה שאינם רווקים ואינם נשואים.

לוח 6: המרואינים לפי מצב תעסוקתם בעת הראיון, מין ומספר ילדים¹
 (מספרים מוחלטים ואחוזים)

מספר ילדים					סך הכל		מצב תעסוקה
ארבעה ילדים ויותר	שלושה ילדים	שני ילדים	ילד אחד	ללא ילדים	אחוזים	מספרים מוחלטים	
סך הכל							
6.7	9.8	19.3	17.2	47.0	100.0	389	סך הכל
3.5	11.4	21.0	16.2	47.9	100.0	167	עובדים
9.0	8.6	18.0	18.0	46.4	100.0	222	לא עובדים
גברים							
7.3	9.8	11.9	13.5	57.5	100.0	193	סך הכל
4.3	13.7	14.7	14.7	52.6	100.0	95	עובדים
10.3	6.1	9.2	12.2	62.2	100.0	98	לא עובדים
נשים							
6.2	9.7	26.5	20.9	36.7	100.0	196	סך הכל
2.7	8.3	29.2	18.1	41.7	100.0	72	עובדות
8.0	10.5	25.0	22.6	33.9	100.0	124	לא עובדות

(1) מתחת לגיל 18.

לוח 7: המרואינים הנשואים לפי מצב תעסוקתם בעת הראיון, מין ומספר ילדים
(מספרים מוחלטים ואחוזים)

מספר ילדים					סך הכל		מצב תעסוקה
ארבעה ילדים ויותר	שלושה ילדים	שני ילדים	ילד אחד	ללא ילדים	אחוזים	מספרים מוחלטים	
סך הכל							
9.1	13.5	26.6	23.8	27.0	100.0	282	סך הכל
5.1	16.4	30.2	23.3	25.0	100.0	116	עובדים
12.1	11.4	24.1	24.1	28.3	100.0	166	לא עובדים
גברים							
11.4	15.6	18.9	21.3	32.8	100.0	122	סך הכל
6.2	20.3	21.9	21.9	29.7	100.0	64	עובדים
17.3	10.3	15.5	20.7	36.2	100.0	58	לא עובדים
נשים							
7.5	11.9	32.5	25.6	22.5	100.0	160	סך הכל
3.9	11.5	40.4	25.0	19.2	100.0	52	עובדות
9.3	12.0	28.7	25.9	24.1	100.0	108	לא עובדות

(1 מתחת לגיל 18)

לוח 8: המרואינים לפי מצב תעסוקתם בעת הראיון ומספר שנות לימוד (מספרים מוחלטים ואחוזים)

מספר שנות לימוד						סך הכל	מצב תעסוקה
13+	12	11-9	8	7-1	0		

מספרים מוחלטים

113	117	88	35	24	12	389	סך הכל
54	45	37	20	8	3	167	עובדים
59	72	51	15	16	9	222	לא עובדים

אחוזים

29.0	30.1	22.6	9.0	6.2	3.1	100.0	סך הכל
32.3	26.9	22.2	12.0	4.8	1.8	100.0	עובדים
26.6	32.4	23.0	6.8	7.2	4.0	100.0	לא עובדים
100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	סך הכל
47.8	38.5	42.0	57.1	33.3	25.0	42.9	עובדים
52.2	61.5	58.0	42.9	66.7	75.0	57.1	לא עובדים

לוח 9: המרואינים לפי מצב תעסוקתם בעת הראיון ומשלח יד בעבודה האחרונה
 בעקבותיה קבלו דמי אבטלה (מספרים מוחלטים ואחוזים)

משלח יד					סך הכל	מצב תעסוקה
עובדי שירותים ואחרים	עובדים מקצועיים בתעשייה ובבניה	עובדי מכירות, סוכנים וזבנים	עובדי פקידות ודומיהם	בעלי מקצועות מדעיים אקדמאיים חופשיים וטכניים		

מספרים מוחלטים

106	106	11	78	82	389	סך הכל
40	50	5	28	44	167	עובדים
67	61	6	50	38	222	לא עובדים

אחוזים

27.3	28.7	2.8	20.1	21.1	100.0	סך הכל
24.0	29.9	3.0	16.8	26.3	100.0	עובדים
30.2	27.5	2.7	22.5	17.1	100.0	לא עובדים
100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	סך הכל
37.8	47.2	45.5	35.9	53.7	42.9	עובדים
62.2	52.8	54.5	64.1	46.3	57.1	לא עובדים

לוח 10: המרואיינים שעבדו בעת הראיון לפי משלח יד בעבודה הנוכחית ובעבודה האחרונה בעקבותיה קיבלו דמי אבטלה (מספרים מוחלטים ואחוזים)

משלח יד בעת הראיון (באחוזים מסך הכל)					סך הכל מספרים מוחלטים	משלח יד בעבודה האחרונה בעקבותיה קיבלו דמי אבטלה
עובדי שירותים ואחרים	עובדים מקצועיים בתעשיה ובבניה	עובדי מכירות, סוכנים וזבנים	עובדי פקידות ודומיהם	בעלי מקצועות מדעיים, אקדמאיים חופשיים וטכניים		
31.7	14.4	9.6	19.8	24.5	167	סך הכל
8.2	5.4	4.6	6.8	75.0	44	בעלי מקצועות מדעיים, אקדמאיים, חופשיים וטכניים
-	-	13.0	78.3	8.7	28	עובדי פקידות ודומיהם
20.0	-	80.0	-	-	5	עובדי מכירות, סוכנים וזבנים
34.8	43.4	8.7	8.7	4.4	50	עובדים מקצועיים בתעשיה ובניה
64.9	8.1	8.1	13.5	5.4	40	עובדים בשירותים ואחרים

לוח 11: המרואינים לפי מצב תעסוקתם בעת הראיון ונותק במקום עבודה האחרון¹
(מספרים מוחלטים ואחוזים)

ותק במקום עבודה אחרון					סך הכל	מצב תעסוקה
6 שנים ויותר	מ-3 שנים עד 5 שנים	משנה עד שנתיים	מ-1/2 שנה עד שנה	עד 1/2 שנה		
מספרים מוחלטים						
119	59	82	63	66	389	סך הכל
43	35	38	29	22	167	עובדים
76	24	44	34	44	222	לא עובדים
אחוזים						
30.6	15.2	21.0	16.2	17.0	100.0	סך הכל
25.7	21.0	22.7	17.4	13.2	100.0	עובדים
34.3	10.8	19.8	15.3	19.8	100.0	לא עובדים
100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	סך הכל
36.1	59.3	46.3	46.0	33.3	42.9	עובדים
63.9	40.7	53.7	54.0	66.7	57.1	לא עובדים

(1) מקום העבודה בו עבדו לפני קבלת דמי אבטלה לאחרונה.

לוח 12: המרואינים לפי מצב תעסוקתם בעת הראיון ומספר מקומות עבודה בהם עבדו לפני אבטלתם (מספרים מוחלטים ואחוזים)

מספר מקומות עבודה				סך הכל	מצב תעסוקה
4+	3	2	1		
מספרים מוחלטים					
22	34	105	228	389	סך הכל
10	19	46	92	167	עובדים
12	15	59	136	222	לא עובדים
אחוזים					
5.7	8.7	27.0	58.6	100.0	סך הכל
6.0	11.4	27.5	55.1	100.0	עובדים
5.4	6.8	26.6	61.3	100.0	לא עובדים
100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	סך הכל
45.5	55.9	43.8	40.4	42.9	עובדים
54.5	44.1	56.2	59.6	57.1	לא עובדים

לוח 13: המרואינים לפי מצב תעסוקתם בעת הראיון וקבלת דמי אבטלה¹
(מספרים מוחלטים ואחוזים)

מספר הימים עבורם קבלו דמי אבטלה בעבר			לא קבלו לפני כן דמי אבטלה	סך הכל	מצב תעסוקה
101+	100 - 51	50 - 1			

מספרים מוחלטים

41	18	10	320	389	סך הכל
17	12	6	132	167	עובדים
24	6	4	188	222	לא עובדים

אחוזים

10.5	4.6	2.6	82.3	100.0	סך הכל
10.2	7.2	3.6	79.0	100.0	עובדים
10.8	2.7	1.8	84.7	100.0	לא עובדים
100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	סך הכל
41.5	66.7	60.0	41.3	42.9	עובדים
58.5	33.3	40.0	58.7	57.1	לא עובדים

(1) לא כולל תקופת קבלת דמי אבטלה בעקבותיה נערך המחקר.

לוח 14: המרואינים לפי שביעות רצון מהטיפול של המוסד לביטוח לאומי
וסיבה לאי שביעות רצון

שביעות רצון	מספרים מוחלטים	אחוזים	סיבות לאי שביעות רצון	אחוזים
סך הכל	389	100.0	סך הכל	100.0
מרוצים בהחלט	182	46.7	יחס לא טוב	36.2
מרוצים למדי	135	34.6	זמני תשלום לא נוחים	30.4
לא כל כך מרוצים	50	12.9	קיצבה נמוכה	15.3
כלל לא מרוצים	22	5.8	אין אימון במובטל	8.7
			לא מסבירים את הזכויות	5.8
			ביורוקרטיה	3.0

לוח 15: המרואינים לפי שביעות רצון מהטיפול של שירות התעסוקה
וסיבה לאי שביעות רצון

שביעות רצון	מספרים מוחלטים	אחוזים	סיבות לאי שביעות רצון	אחוזים
סך הכל	389	100.0	סך הכל	100.0
מרוצים בהחלט	140	35.9	יחס לא טוב	36.2
מרוצים למדי	132	33.9	לא רצינים	27.6
לא כל כך מרוצים	66	16.9	אין מספיק מקומות עבודה	27.6
כלל לא מרוצים	51	13.3	יש אפליה	6.9
			שעות קבלה לא נוחות	1.7

לוח 16: המרואינים לפי מצב תעסוקתם בעת הראיון וקיום תכניות
 על ביצוע שינויים בחייהם (מספרים מוחלטים ואחוזים)

תוכניתו לשינויים			אין תוכנית לשינויים	סך הכל	מצב תעסוקה
לנסוע לחו"ל ואחר	לעבור הסבה מקצועית	לעבור ליישוב אחר			

מספרים מוחלטים

29	50	38	252	389	סך הכל
12	17	11	120	167	עובדים
17	33	27	132	222	לא עובדים

אחוזים

7.9	13.5	10.3	68.3	100.0	סך הכל
7.5	10.6	6.3	75.0	100.0	עובדים
8.1	5.8	12.9	63.2	100.0	לא עובדים

